

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(1 Petru 2, 9)

Cuprins

Praznicul Adormirea Maicii Domnului	1
O minune a Maicii Domnului	4
Zece lucrări ale Sfinței Împărătesii	4
Pildă de folos	5
Din viața parohiei	6
Invitație la Hram	8

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com
com

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

“SF. Mare Mc. Dumitru” (NYC)

Viața parohiei

Nr. 8 / 2016

Iulie - August

Praznicul Adormirea Maicii Domnului

Adormirea Maicii Domnului și tradițiile asociate ei nu se găsesc în Biblie. Cum anume trebuie să le apreciem? Merită ele pomenirea noastră? Cum le-au abordat Părinții Bisericii și ce anume înseamnă exact această sărbătoare pentru creștinii ortodocși de azi?

Originile cinstirii Maicii Domnului se pierd în negura timpului. Istoricii arată că deja, la începutul secolului al IV-lea, în vremea când Biserica ieșea din epoca martirilor, Maica Domnului ocupa un loc important în evlavia și teologia creștină. În secolul al II-lea, sfinții Iustin Martirul și Irineu al Lionului vedeau uimitoare paralele între Eva și Noua Evă, Fecioara Maria. Termenul creștin unic „Theotokos” (Născătoare de Dumnezeu), căruia i s-a dat autoritate dogmatică la Sinodul III Ecumenic (Efes 431), era deja în uz în Orient încă din secolele II-III. Oare acest termen nu indica o evlavie creștină față de Maica Domnului?

Într-adevăr, cinstirea arătată Fecioarei Maria de comunitatea creștină e atestată în scrierile Noului Testament: Elisabeta o salută pe Maria ca „binecuvântată între femei”, iar Maria profetește că „toate generațiile mă vor numi binecuvântată” (Luca 1,48). Elisabeta o numește pe Maria „Maica Domnului meu” (Lc. 1,43), o prefigurare limpede a titlului teologic „Theotokos”. Printre detaliile oferite de Scriptură vedem că ea este sensibilă la nevoile celorlalți și intervine la Fiul ei, ca de exemplu la nunta din Cana Galileii (Ioan 2); e contemplativă, adunând lucruri „în inima sa” (Luca 2, 19, 51); e credincioasă, nepărăsindu-și Fiul pe cruce (Ioan 19,25); e iubită de Hristos, fiind încredințată în timpul răstingirii ucenicului iubit, ceea ce n-ar fi avut sens dacă ar fi avut alți copii (Ioan 19,26); și e remarcată ca membru al primei Biserici apostolice (Fapte 1,14). Nu e deloc departe de realitate să o așezăm ca martoră a Învierii, ba chiar ca primul ei martor, dacă acceptăm exegeza sfinților Ioan Gură de Aur și Grigorie Palama. În toate aceste mărturii scripturistice e limpede că în timpul întregii activități a Fiului ei, Maria i-a fost alături de la început până la sfârșit, rămânând în cercul intim al apostolilor și după înălțarea Domnului la cer. Prin

urmare, prezența și poziția ei unică de cinstire ca „Maică a Domnului” poate fi văzută drept constantă și omniprezentă în viața Fiului ei și a comunității ucenilor Săi.

Desigur, un lucru e ca ea să fie cinstită și cu totul altul să i se ceară rugăciunile. **Ce poate fi spus despre locul Mariei în evlavie și chiar în cultul creștin?** Știm că după Sinodul de la Efes (431), cinstirea Maicii lui Dumnezeu a fost universalizată în comemorările liturgice și rugăciuni. Dar ea a fost prezentă în imnele liturgice chiar înainte de această epocă. De exemplu, unul dintre cele mai timpurii texte păstrate ale Liturghiei, versiunea sahidică (egipteană) a Liturghiei Sfântului Vasile, cuprinde următoarele: „Adu-Ți aminte, Doamne, de părinții noștri ... mai ales totdeauna de sfânta și slăvita Maria, Maica lui Dumnezeu, și pentru rugăciunile ei miluiește-ne pe noi ...” Această rugăciune și faimoasa rugăciune egipteană de secolul III „Sub milostivirea ta” (cântată și azi la sfârșitul Pavcerniței Mari din Postul Mare) trec amândouă dincolo de o simplă pomenire, vorbindu-ne, de fapt, despre rugăciunile Maicii Domnului.

Ajungem acum la Adormire. Una din cele mai timpurii mărturii patristice ale tradițiilor ce înconjoară sfârșitul vieții Mariei e conținută într-o acuzație împotriva unor creștini care-i arătau prea multă evlavie. Textul, scris în jurul anului 377, îi aparține episcopului Epifanie din Cipru. El scrie că în Scripturi „nu vom găsi nimic despre moartea Mariei, nici că ea a murit, nici că nu a murit, nici că a fost îngropată, nici că nu a fost îngropată.... Scriptura pur și simplu tace din pricina covârșitoarei măreții a Tainei, ca să nu copleșească mințile oamenilor cu uimirea”. Mai departe Epifanie își lămurește ideile: el nu știe dacă Maria a murit, a fost martirizată sau a rămas vie, motiv pentru care concluzionează că „de fapt, nimeni nu știe sfârșitul ei”. Știința mai nouă a arătat că Epifanie era mai degrabă preocupat de un document palestinian timpuriu care descria moartea Fecioarei. Cu alte cuvinte, Epifanie nu vroia ca unei informații dintr-un text nescripturistic să i se dea o valoare canonică. O preocupare validă poate, dar una care trebuie explicată: scopul Scripturii nu era să ofere biografii, ci mărturii „ca să credeți” (Ioan 20,31) și de aceea mărturisește că nu pretinde să fie exhaustivă (cf. Ioan 21,25). Scriptura însăși dă mărturie că totalitatea tradiției nu putea fi cuprinsă de ea, dar ceea ce se cuprinde în Scriptură e totuși normativ pentru învățătura creștină. În ciuda declarației izolate a lui Epifanie, deja pe timpul său existau mărturii în aproape fiecare tradiție (greacă, armeană, siriană) ale unei pomeniri anuale a Maicii Domnului. În secolul al VI-lea celebrarea liturgică a praznicului Adormirea Maicii Domnului a fost stabilită pe data de 15 august. Tradițiile mai timpurii ce cuprindeau elemente miraculoase ale vieții și mutării ei la cer au fost treptat asimilate într-o tradiție comună ale cărei elemente cheie erau următoarele: Feciora Maria, care locuia la Ierusalim, este înștiințată de un înger despre sfârșitul ei iminent; e înconjurată de apostoli, adunați în chip miraculos din toată lumea; moare dându-și suflul în mâinile Fiului ei; e îngropată într-un mormânt în Ghetsimani; după trei zile mormântul este găsit gol.

Cu toate acestea în minte, **ce anume poate fi spus deopotrivă din perspectiva ortodoxă și cea contemporană (critică) despre Adormirea Maicii Domnului?**

Mai întâi, cel mai important aspect al Adormirii e și cel mai evident și universal proclamat în tradiția ortodoxă: Maica Domnului a murit. Această femeie, atât de centrală în taina iconomiei mântuitoare a lui Dumnezeu, atât de neprihănită și stabilă, ea însăși model de sensibilitate față de ceilalți, dăruire și credință față de Hristos, a murit. În ciuda cuvintelor lui Epifanie, nu a existat nici un moment în tradiția patristică răsăriteană în care să nu se fi crezut că Maica Domnului a murit de o moarte naturală omenească. Prin urmare, imnele Bisericii Ortodoxe afirmă fără echivoc că ea a murit și a fost îngropată.

În al doilea rând, am putea observa că prezența lui Iisus la moartea ei nu e în afara tradiției

Noului Testament. În fapt, era cu totul de așteptat; viețile lor au fost întrepătrunse și inseparabile; din ea și-a luat Fiul lui Dumnezeu existența omenească. Nu i s-a arătat Iisus lui Ștefan la moartea sa și i-a primit duhul său (Fapte 7,56)? De ce n-ar fi făcut la fel pentru mama Sa?

În fine, unii Părinți ai Bisericii afirmă că Maica Domnului a fost luată în slava cerului. Aici sunt necesare câteva clarificări. Ce anume s-a întâmplat cu Maica Domnului după îngropare e o taină. Discutând aceasta, Părinții încearcă ceea ce un savant a numit o „abordare precaută” sau „imprecizie cultivată”; ei nu folosesc cuvântul „înviere”, ci alți termeni ca „mutare”, „transformare” și „luare”. Acest ultim cuvânt are în limba greacă aceeași rădăcină ca și cuvântul „înălțare” (amândouă sunt formele verbului *analambano*). Putem deci trage concluzia că Maica Domnului a fost într-un anume fel mutată într-o stare slăvită împreună cu Fiul său. Cu alte cuvinte, ea a urcat cu trupul cum a făcut-o și El.

Este oare acest fapt o învățătură străină de cea a Noului Testament? Știm că Iisus s-a înălțat și în chip asemănător ne vom înălța și noi, căci Sf. Ap. Pavel afirmă clar că la sfârșitul timpului „îl vom întâmpina pe Domnul în văzduh” ca să fim împreună cu El (I Tesaloniceni 4,17). Prin urmare, ar fi oare ceva de neconceput faptul că Maica Domnului a urcat la cer? Prin mutarea la cer, ea continuă să fie alături de Fiul ei și continuă mai de parte să se roage pentru alții, ca în Cana Galileei, dar cum dintr-o poziție unică.

Cu aceste considerații, putem afirma că evenimentul central al prăznuirii din 15 august e acela că Maica Domnului a murit; trecerea din această lume a fost în prezența Fiului ei; după îngropare ea a fost luată de pe pământ la cer ca să rămână pururea cu El. Așa cum afirmă Sf. Ioan Damaschinul, acest lucru este „potrivit” și cu totul adecvat pentru cine a fost ea și pentru ceea ce mărturisesc despre ea Scripturile.

De ce e importantă pomenirea morții ei? Înainte de toate, pentru că această sărbătoare așează cinstirea ortodoxă a Maicii lui Dumnezeu în contextul ei propriu, adică o prezintă pe Maica Domnului ca pe un om ca oricare din noi și, mai mult, care a trăit aceeași viață ca noi. Maica Domnului a murit cu moartea noastră, pentru că a împărtășit nașterea noastră: n-a fost zămislită în chip imaculat, într-un mod unic și diferit de al nostru, nu i s-a dat o natură specială, incapabilă de păcat, nici nu a fost ferită de moarte. Prin urmare, Fecioara Maria și-a realizat desăvârșirea duhovnicească într-o natură căzută. Ceea ce a făcut în viața ei n-a făcut în mod mecanic, impersonal, ci cu luptă, dezvoltându-și sfințenia personală prin rolul său de Mamă a lui Dumnezeu. Nu a trăit numai bine, dar a și sfârșit bine: și-a încununat luptele desăvârșirii ei duhovnicești și rolul unic de Mamă a lui Dumnezeu cu o moarte sfântă în prezența lui Hristos și fără durere, neîntristată și în pace. Maica Domnului e astfel un model pentru toți creștinii, atât prin felul în care a trăit, cât și cum a murit.

Mărturisind moartea ei, noi o venerăm pe Maica Domnului așa cum ea a fost și este în continuare, alături de Fiul ei Preaiubit, adică plină de iubire și evlavie, caldă și rugătoare pentru toți cei care îi cer ajutorul. **Biserica Ortodoxă** nu o așează deasupra Bisericii (loc rezervat numai lui Hristos), nici nu-i neagă, ca Maică a Domnului, cinstirea unică ce i se cuvine, ci **o așază în centrul Bisericii, atât pământești cât și cerești, în inima ei**. Aici se află ea, ascultând rugăciunile noastre și îndreptându-ne pe toți spre Fiul ei. Nu „a părăsit lumea” prin moartea ei, ci a devenit din nou un martor și o punte spre Hristos pentru umanitate, așa cum a fost în timpul vieții sale pământești. Din acest motiv, Biserica Ortodoxă prăznuiește an de an, cu mare evlavie, Adormirea ei.

(Ierom. Calinic Berger, *Provocări ale gândirii și vieții ortodoxe astăzi*, Sibiu, Editura Deisis, 2012, pp. 82-88)

O minune a Maicii Domnului...

În timpul postului Adormirii Maicii Domnului, în aproape toate bisericile din țară, se cântă *Paraclisul Maicii Domnului*, iar preotii sunt îndemnați de către episcopii lor să țină cateheze pe diverse teme legate de preacinstirea Maicii Domnului. Acest lucru îl făceam și noi, cei doi preoți din parohia de la piață, biserica umplându-se seară de seară de lume venită să-i aducă laudă și mulțumire Maicii Domnului. Într-una din seri le-am vorbit oamenilor despre Maica Domnului ca fiind darul cel mai de preț al lui Dumnezeu pentru umanitate, iar la urmă le-am spus o pildă despre felul în care Maica Domnului a ajutat pe cineva să scape de patimi. Citisem tot felul de minuni pe care le făcuse Maica Domnului, dar parcă nu eram așa de încredințat de faptul că acestea se mai întâmplă cu adevărat și astăzi.

La sfârșitul slujbei, tanti Sofica, o bătrânică micuță de statură și cu privire blândă a dorit să vorbească cu mine. Mi-a spus: „Părinte! Vreau să-ți spun ce minune a făcut Maica Domnului cu mine, ca să crezi că ea și astăzi vine să ajute pe multă lume. Până la 40 de ani eu am fost o femeie de lume, îmi plăcea să merg la nunți, să mă distrez, și fumam ca un turc. Nu prea mă înghesuiam să merg la biserică. Într-una din seri, în postul Adormirii Maicii Domnului, pe la orele 11, stăteam în bucătărie și citeam ceva dintr-o carte și...fumam, când, deodată, aud o bătaie puternică în poartă. M-am ridicat și am mers cu inima strânsă în curte să văd cine este la poartă la ora aceea târzie din noapte. Am deschis poarta și în fața mea stătea un tânăr înalt, chipeș cu privire strălucitoare. L-am întrebat pe cine caută. Nu mi-a răspuns nimic, mi-a luat mâna dreaptă și din buzunar a scos o iconiță cu Maica Domnului, pe care mi-a așezat-o în palmă, zicându-mi: „Ai grijă de sufletul tău, și de acum să nu mai fumezi pentru ca să nu o mai superi pe ea (Maica Domnului)”. Am înlemnit, nici nu știu cum am ajuns de la poartă în casă. Din momentul acela eu nu am mai pus țigări în gură și am început să merg la biserică și să mă rog Maicii Domnului. Nu m-am mai despărțit de iconița pe care am primit-o și pot să spun că atât de mult m-a ajutat Maica Domnului.....”. (August 2011, Biserica Sf. M. Mc. Gheorghe, Alba Iulia)

Zece lucrări ale Sf. Împărtășanii în viața credinciosului

În cinci rugăciuni care se citesc după ce ne împărtășim sunt zece lucrări pe care le are Sfânta Împărtășire în viața credinciosului. Eu am să amintesc aici niște cuvinte din rugăciunea întâi de mulțumire după Sfânta Împărtășire. Zicem către Domnul Hristos: *Dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre alungarea a tot potrivnicului, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre luminarea ochilor inimii mele, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre împlinirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău dar și spre plinirea Împărăției cerurilor, deci zece lucrări. Care sunt lucrările?*

- **Tămăduirea sufletului și a trupului** – aceasta e prima lucrare pe care o avem noi în vedere în această înșirare.
- **Alungarea a tot potrivnicului** – toată răutatea să fie alungată

prin primirea Sfintei Împărtășiri, primirea Trupului și Sângelui Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

- **Împăcarea sufleteștilor mele puteri** – e foarte mare lucru să ai o liniște sufletească, să nu ai împotriviri în propria ta ființă, în propriul tău suflet.
- **Luminarea ochilor inimii mele** – un credincios trebuie să fie și un om luminat.
- **Credința neînfruntată** – adică să avem credința cea adevărată, credință care nu poate fi contrazisă de ceva, să avem credință ortodoxă.
- **Dragoste nefățarnică** față de Dumnezeu și față de oameni.
- **Plinirea înțelepciunii Tale** – adică să avem mai multă înțelepciune noi, cei care ne împărtășim.
- **Paza poruncilor Tale**, adică paza poruncilor lui Dumnezeu să fie în grija noastră.
- **Adăugirea dumnezeiescului har și plinirea Împărăției Tale.**

(Arhimandrit Teofil Părăian, *Cum putem deveni mai buni – Mijloace de îmbunătățire sufletească*, Editura Agaton, p. 350)

Pildă de folos

Un răspuns pe măsură....

Astăzi foarte mulți oameni se declară atei și de nenumarate ori auzim că și la școală noii dascăli ai acestei societăți moderne se declară astfel și caută să influențeze copii noștri spre acest mod de a gândi. Din fericire, unii copii sunt foarte abili și credincioși și știu să se manifeste corespunzător cu aceste situații. De pildă noua profesoară de științe sociale la clasa a cincea dintr-o școală generală se prezintă clasei, după care afirmă că ea este atee, și întreabă clasa dacă mai este vreun ateu printre copii. Copiii nu prea știu ce înseamnă „ateu”, dar pentru a fi pe plac profesoarei (tipic societății și educației de astăzi), ridică toți mâna, cu excepția unui băiat.

- *Tu ești diferit de restul clasei? întrebă profesoara. Nu ești ateu?*

- *Nu, eu nu sunt ateu!* răspunse cu emfază băiatul.

- *Dar atunci, ce ești?* întrebă profesoara.

- *Eu sunt creștin!* răspunse băiatul. *Eu cred în Dumnezeu și iubesc pe Domnul Iisus, deci sunt creștin! Mama este creștină, tata este creștin, deci și eu sunt creștin!*

- *Aha!* răspunse profesoara. *Părinții tăi sunt creștini, deci și tu ești creștin! Dar dacă mama ta ar fi o idioată, și tatăl tău ar fi un idiot, atunci tu ce ai fi?* întrebă profesoara cu un zâmbet ironic de șmecher pe față.

- *Atunci aș fi un ateu!* declară băiatul, lăsând cu fata căzută pe stupida profesoară atee și rușinată de râsul înfundat al copiilor din respectiva clasă.

Avem datoria sfântă de a ne crește copiii în credință tare și autentică, așa încât astfel de evenimente să fie anihilate și lăsate în propria batjocură. Avem nevoie de atitudine creștină autentică, astfel încât, uniți fiind, să putem demasca răul din societate, oricare ar fi acesta.

Din viața Parohiei

Venituri (Iulie - August)

Pangar

Lumânări, colecță Liturghie,
Obiecte bisericești 2,394

Membrie 2016

Babu Aneta & Vasile 200
Culețu Cristian & Luminița 300
Docu Ion & Maria 200
Pr. Traian Petrescu 100
Popa Catrinel 150
Șchiopu Florin 150
Știrbei Paula 150
Thomas Ionela 150

Donații lunare regulate/pledge

Anonim 50
Albulescu Horia & Despina 200
Bogdan Sanda 300
Dr. Dumitriu Cornel 200
Pariza Helen 50
Pundichi Virginia 100
Șunda Hristu & Violeta 200

Donații ocazionale

Anonims 500
Boicu Dumitru 100
Buzoianu Maria 40
De Bary Paul & Ștefana 100
Docu Ion & Maria 50
(în sănătatea familiei și nepoților)
Florescu Constantin 1,000
(în memoria Pr. Fl. Gâldău)
Mila Elisabeta 100
(Sf. Ilie, pomenirea soțului Ilie)
Neacșu Stelian 200
Pizzi Sonia 50
Pundichi Virginia 50
(Sf. Maria, pt. sănătatea fam.)
Rotar Ecaterina 100
(donație de Sf. Maria)
Schumacher Gabriela 25
(în memoria Mioara B.)
Simon John & Christine 100
(pomenire de Sf. Maria)
Stoenescu Florin 65
Stoenescu Tudor 100

Stoica Simiona 150
Șchiopu Florin 100
Șoitu Mariana 20
Știrbei Paula 50
(mulțumire lui Dumnezeu)

Donații pentru renovarea bisericii

Dr. Dumitriu Cornel 500

Acoperăminte Biserică

Anonims 780

Servicii religioase

Botezuri

Chițu Adrian 200
Dr. Dumitriu Cornel 200
Pizzi Sonia 150
Stoenescu Tudor 200
Struțu Viorel 100

Pomeniri, părăstase, înmormântări

Carp Camelia 100
(în mormântare Melania Atanasiu)
Culețu Luminița & Cristian 60
(parastas pentru tata Ionel Culețu)
Nastu Vasile & Georgiana 60
(parastas pentru părinți)
Neacșu Stelian 60
(parastas pentru mama Corina)

TOTAL = \$ 10,104.00

Donații materiale pentru renovarea bisericii

Bindela John 10,000
(copertina terasă, renovare terasă etaj III)

Reuniunea de Doamne

Masa de Sf. Maria

Anonim 70
Adam Ștefan 50
Albulescu Petre & Marilena 100
Agrocostea Mihai 50
Anton Yani & Mariana 100
Babu Aneta 50
Babu Dumitru 40
Bajdechi Mihai & Olimpia 150
Barnoschi Ștefan 20
Batu Ianula 40

Bindela Andrei	30
Bindela Iancu & Simona	300
Bratu Elena	20
Breazna Maria	100
Buliga Maria	20
Bunea Florin	20
Burdea Grigore & Vasilichia	100
Buzoianu Maria	40
Caratas Nicoleta & Mihai	50
Cartal Radu	100
Culețu Cristian & Luminița	120
Culețu Răția	50
Culețu Lidia	20
Dr. Dănilă D., Dănilă M. & Florina	300
Dumitrescu Varvara	20
Fetea Adrian	50
Gaca Elena	40
Gurgui Gabriela	40
Mila Elisabeta	1,500
Mitu Elena	20
Mustacă Stela	30
Negbeli Adriana	20
Pala Adrian & Daniela	100
Pecaurariu Alice	40
Petrișor Rodica	60
R. Ecaterina	20
Rogu Demtrios	100
Roșu Cosmina	50
Rus Miła Marcel & Mirela	200
Dr. Solomon Tiberiu & Anca	700
Stăniloae Ioan	50
Șunda Hristu & Violeta	100
Șunda Iulia	50
Șunda Ștefan	100
Taraban Angela	40
Vidican Lidia	20
Zeana Aurelia	10

TOTAL = \$ 5,300.00

La masa organizată cu ocazia hramului Reuniunii de Doamne au contribuit și următoarele persoane, care, din neatenție, nu au fost trecute în numărul 7 (mai-iunie) al buletinului parohial:

Albulescu Horia & Despina	750
Șunda Hristu & Violeta	100

Aducem mulțumiri deosebite doamnei **Elisabeta Mila pentru donarea mesei de Sf. Maria**, precum și doamnelor care au ajutat în bucătărie la pregătirea și servirea mesei: **Vasilichia Burdea, Violeta Șunda, Mirela Mila Rus, Daniela Pala, Lidia, Luminița Culețu, Valentina Lung, Svetlana Chintea, Ioana Cozma.**

Nu uitați să achitați membrăria pe anul în curs (150\$ pentru persoanele care lucrează; 100\$ pentru pensionari). Darul fiecăruia dintre dumneavoastră contribuie la menținerea și întreținerea materială a Bisericii noastre.

Taina Sfântului Botez

În lunile iulie și august, prin săvârșirea **Tainei Sfântului Botez**, Trupul Bisericii Mântuitorului nostru Iisus Hristos s-a întărit cu noi membrii:

- 1) prunca **Natalia**, fiica lui **Magdalena** și **Tudor Stoenescu** din Jersey City;
- 2) prunca **Andromeda Rae**, fiica lui **Winnie** și **Alexander Robert Dumitriu** din New York;
- 3) pruncul **Stefan Dax**, fiul lui **Andreea** și **Soumit Roy** din New York;
- 4) pruncul **Lucas Matthew**, fiul lui **Sonia** și **Matthew Pizzi** din New York;
- 5) pruncul **Eric James**, fiul lui **Ionela** și **Eric Joshua Thomas** din New York.

Dumnezeu să-i binecuvânteze și să-i crească mari și cuminți, spre bucuria familiilor și a neamului nostru!

Parohia Ortodoxă Română “Sfântul Dumitru”

Vă adresează invitația de a participa la sărbătorirea hramului Bisericii noastre și a aniversa împreună cei 77 de ani de la întemeierea parohiei; eveniment ce va avea loc în zilele de **22 și 23 octombrie 2016**.

Programul manifestărilor va debuta în seara zilei de **22 octombrie (sâmbăta)** cu săvârșirea **Tainei Sfântului Maslu** (ora 5:00 PM), urmată apoi de o cină bufet în sala de festivități a parohiei.

În ziua de **23 octombrie (duminica)** va fi săvârșită slujba *Utreniei* (ora 9:15 AM), urmată de *Sfânta Liturghie* (ora 10:30 AM).

Începând cu **ora 2:00 PM (23 octombrie)** sunteți invitați să participați la **banchetul aniversar**, care va avea loc la **Astoria World Manor Inc.** (25-22 Astoria Blvd., Astoria, NY 11102).

Atmosfera de bună dispoziție la banchet va fi întreținută de renumita artistă **NICOLETA VOICA**.

Întrucât locurile la banchet sunt limitate, pentru o cât mai bună organizare, **vă rugăm să anunțați din timp dorința de a fi alături de noi până la data de 10 octombrie** (tel.: 212-874-4490; e-mail: stdumitrunyc@gmail.com).

Prețul unui meniu la banchet este de **80 dolari pentru adulți și 35 dolari pentru copiii sub 14 ani**, însă orice donație în plus este încurajată și binevenită.
Vă așteptăm cu drag!

**Programul liturgic îl găsiți pe site-ul parohiei, la adresa:
www.stdumitrunyc.org**